

N:o 60.

Uppläst och godkänd hos Första Kammaren den 15 Maj 1873.
 — — — — Andra Kammaren den 16 — —

Riksdagens underdåniga Skrifvelse, angående utsträckning af den förvaltningsrätt, som, enligt 15 kap. 5 § Ärfdabalken, sådan den lyder uti Kongl. Förordningen den 30 Mars 1835, uppdrages god man, som af domare förordnas att iakttaga frånvarande arfvinges rätt.

(Lag-Utskottets Utlåtande N:o 27).

S. A. K.

Då den förvaltningsrätt, som enligt 15 Kap. 5 § Ärfdabalken, sådan den lyder i Kongl. förordningen den 30 Mars 1835, uppdrages god man, som af domare förordnas att iakttaga frånvarande arfvinges rätt, icke ansetts innefatta befogenhet för honom att sälja eller låta in-teckna den frånvarandes fasta egendom, hvilket, i fråga om emigranter eller andra, som rest utrikes, utan att någonsin återvända, ofta medför stora olägenheter, har Riksdagen för sin del beslutat en författning, så lydande:

»Vill den, som, jemlikt 15 kap. 5 § Ärfdabalken, förordnad är att såsom god man vårda och förvalta frånvarandes arf, sälja eller annorledes afyttra hans fasta egendom eller låta den för gäld in-tecknas; tage närmaste fränders råd och söke tillstånd af rätten. Finner rätten skäl att tillstånd gifva, vare gode mannens förfogande lika giltigt som om det af arfvinge gjordt blifvit.»

Riksdagen framhårdar etc.

Stockholm den 16 Maj 1873.